

REDACTIA

Deak Ferencz-u. Nr 8

CONTRACTUL

Austro-Ungaria:
 pe 20 cor. pe 1/4
 pe 1/4 de an
 pe 1 lună 2 cor.
 Duminică pe an
 coroană.
 România și
 Franța pe an:
 40 franci.

nu se napotăz

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
 primesc.

Le trei episcopii.

Congresul național bisericesc or-
 decretat în principiu înființa-
 elor trei episcopii, în Timișoara,
 Oradea-Mare și Cluj.

Evenele politice fură gata cu
 anul: eată unealta ultraștilor,
 opul Goldiș zidește fortărețe
 române contra statului maghiar.

„Magyar Szó”, ca din gura
 lui, că ministrul premier Széll
 și-a pus episcopului Goldiș 3

episcopii maghiarofage pe tîpsie, în
 pactului ce ar fi existând între
 ungerul și episcopul român.

Jancsó Benedek, pușleul lui Băn-
 face apoi pe grozavul canonist
 budapești Hirlap, ci-că—zice d-nia-

— constituționalismul Șagunaian
 fi canonic, ci Șaguna a escamotat
 (sempăzate) esc' așa presbiterianis-

protestant în biserica română,
 contra Pravilei respective a orto-

doxilor.
 DI Jancsó Benedek ar face mai
 dacă s'ar ocupa de Talmud și

de Praviile noastre și o lege
 formulată deopotrivă în codicele bi-

sericesc cât și civil și anume din
 că stă mai aproape de jida-

ismul decât de ortodoxul con-
 constituțional. Aceea ce a compilat d-sa

celebritățile gr. catolice și ce a
 dat din inspirații, pot fi cenușă în

politici, dar nu pot fi luate în
 căci bună-oară deschidă dum-

„Faptele apostolești” și scrierile
 apocrifilor apostolești nemijlociți ur-

și ai apostolilor și va afla acolo
 constituționalismul Șagunaian, în-

de a exista pesbiterianismul.
 Pravidul Pravilei, de-î d-sa pace,

de a noastră lege și noi avem drep-
 de a o tălmăci.

contra Bănățenilor, cari cereau consi-
 stor în Timișoara.

Alegerea de episcop în Arad a
 tras însă dungă peste toate socote-
 lile I. P. S. mitropolit Mețianu,

strimtorat în Sibiu de archimandritul
 Pușcariu, pe care l-a tras pe sfoară
 la alegerea de mitropolit cu pactul

că'l va face episcop în Arad, dacă
 se va grupa pe lângă dînsul, contra
 părintelui episcop Popea; cearcă acum

a-i trage ată mierată cu un pium
 desiderium, adecă cu episcopia din
 Cluj.

În Banat avea nevoie de un titlu
 de agitare la malcontență contra ac-
 tualului episcop Iosif Goldiș, haid'

dar' cu episcopia din Timișoara, cu
 care exploatează buna credință a osme-
 nilor în favoarea archimandritului

Hamsea.
 Când se desbătea în congres che-
 stiunea episcopatelor, un matador din

Sibiu a simbolizat astfel situația: pen-
 tru 2 camilafce nu e vrednic atăta alaiu.

Cele două mitre sunt de urgență,
 căci subiectele lor nu se simt bine
 sub camilafce, aceste camilafce au

făcut chestie de urgență din cele 3
 episcopii... Hic Rhodus.

„Cine pofteste episcopie, bun lu-
 cru pofteste” — zice apostolul Pavel
 — dar... Ei, la acel „dar” se impe-

decă toată treaba. Congresul în prin-
 cipiu a trebuit să poftescă episcopie,
 chiar și din datorința pentru marcarea

drepturilor istorice, însă a încredințat
 afacerea organelor sale de-a înlătura
 bolovanul acela de „dar” din calea

lor. Ajute Dumnezeu să-l poată înlă-
 tura, căci e lucru cinstit a pofti epi-
 scopii.

Necinstit lucru e însă, ca să se
 prezente această afacere ca și mano-
 pera episcopului Goldiș de a face pe

vicarul episcopesc Mangra, episcop
 în Oradea-Mare și astfel a face din o
 chestie pur bisericească armă poli-

tică, care să agite spiritele în sus
 într'un chip, în jos într'alt chip, ca ni-
 căiri să nu fie pace, pentru a pute

pescul în turbure grațiile de sus și
 pocloanele de jos.

Aradanii și Bihoreni n'au vorbit
 nici când de episcopie în Oradea-mare,

din contră, accentuau și la congres,
 că nici consistorul cu vicar nu-l pot

finanța și dacă i-ar îmbia cineva astăzi
 ar zice: *non possumus*; am auzit la

congres și dela un fruntaș din Timi-
 șoara, neangajat la politica de „hetz”,

acel *non possumus* și pentru Timi-
 șoara; — în Ardeal episcopia din

Cluj e temă pentru Ion dela Buceci,
 fratele Preacuviosului candidat dela

Cluj, celebrul septemvir și poet apre-
 ciat (?), Cavalerul Ion Pușcariu de val

și amar. Le-am decretat însă toți din

principiu și din regard față de dorința
 adevăraților Bănățeni, ca să nu ne im-
 pute anume nouă, Aradanilor și Ca-
 ransebeșenilor, egoism și interes pro-
 priu. Mai bine zis, ele esistau până
 acum numai în principiu, acum i-s'a

dat numai formă afacerii.
 Un sfat am avé însă pentru frații
 adevărați bănățeni, și acela e, să nu se

lase compromiși de niște paiețe ordi-
 nare, cari, strimtorați acum din păr-
 țile ungurene, fac verbungul bănățe-

nismului, ca să-l stringă la acel sin-
 veninos, de care și acum ne înflo-
 răm, când ne aducem aminte de el.

Un congresual.

Pe placul jidanilor. Societatea
 studenților universitari din Budapesta
 a fost închisă de ministrul instruc-

țiunii publice, dl Wassics. Hotărîrea
 aceasta e motivată de ministru, în
 baza raportului unui delegat al recto-

ratului universitar, pe împregiurarea
 că între studenți bantue strajnice lupte
 confesionale; și că se ocupă studen-

ții prea mult de dueluri.
 Contra acușățiunii din urmă ar
 pleda faptul, că chiar în timpul din

urmă numită societate a pus în des-
 batere chestia de a remedia flagelul
 duelului.

Întrucât privește acușățiunea din-
 tăi, isvorul ei este a se căuta în
 înfrângerea și înlăturarea jidanilor

dela conducerea societății. Așa că
 avem impresia că ministrul „liberal”
 a făcut-o pe placul jidanilor, și pe

pielea unei corporațiuni, — atât de pre-
 țuite când făcea alaiuri d-lui *Wekerle*
 și altor „liberali”, cum și moștelor
 lui *Kos uti*.

Printr'aceasta însă tot nu se ri-
 dică nivelul intelectual și moral al
 unei studenții!

Cuvântul de adio, pe care l'a adresat
 archiducele *Leopold Salvator* deputațiunii
 croate ce i-s'a prezentat la Zagreb, după

cum se știe, permutat fiind Archiducele în
 garnisoana din Viena, după știrile ziarelor
 maghiare, este următorul:

„În numele meu și al soției mele vă
 mulțumesc pentru dovezile de sinceră ali-
 pîre, pe care ați dovedit-o prin retrage-

rea cu toțe plănuită. Și dacă din oare
 cari considerațiuni retragerea cu toțe nu
 s'a putut fi, sunt totuși conștins, că fo-
 cul dragostei dumneavoastră va arde și
 de aci înainte în inima poporului croat”.

Se știe, că în 16 l. c. tinerimea

universitară română din Oradea-mare
 a arangeat acolo o serată literară, la
 care luase parte și P. C. Sa vicarul
 V. Mangra. A fost destul să-l știe și
 pe d-l Mangra în mijlocul tinerimei,
 pentru-ca presa kossuthistă să turbe
 de mânie în contra lui.

Eată, de pildă, ce scrie din acest
 incident kossuthistul „*Egyetertés*” în
 numărul din 25 l. c. n. sub titlul:
 „*Munca de subminare a lui Vasile*
Mangra”:

„*Abia s'a așezat faimosul Vasile Mangra*
în scaunul episcopesc dela Oradea-mare, și
deja se poate vedé și simți rezultatul strălucit
al muncii lui de subminare antimaghiară
Vasilie Mangra e cel mai afurisit dușman al
națiunii maghiare. Această nu mai e trebuință
s'o dovedim. Toate mișcările lui, cele mai ne-
însemnate, numai decât tradează ura lui
adâncă ce o nutrește față de națiunea ma-
giară, concepția lui catilinară și lupta plină
de hotărîre, ce-o poartă în contra creării
unității noastre naționale și sociale. Pornind
din glasul lui Mangra, studenții români ai
academiei de drept din Oradea-mare au aran-
geat în 16 l. c. o serată culturală, care n'a
reprezentat cultura, și nici gândirea sănătoasă,
ci cel mai pronunțat exclusivism românesc.
Mangra a zis: «Pentru idealurile naționale
române și pentru cultura română trebuie să
lucrăm cu însuflețire hotărîtă și cu abnega-
țiune, dar prudent și pe neobservate, pentru-
ca să putem da pept cu dușmanii noștri. Cu
foce și cu însuflețire să lucrăm în interesul
înfloririi culturii și a literaturii exclusive a
poporului român! Să muncim pentru idealu-
rele naționale române! O luptă mai ideală
decât asta cu greu se poate închipui. Numai
o activitate dezvoltată în această direcție poate
să scape dela perire națiunea română».
«Ce-o fi vorbit Mangra între patru ochi
cu tinerimea grupată în giurul său, despre
aceea nu putem avé cunoștință, dar, cunos-
cându-l pe el și sufletul lui plin de ură, la
sigur putem s'o spunem, că el permanent a-
fiță tinerimea română în contra maghtaris-
mului. Pentru asta l'au pus dușmanii națiunii
maghiare pe Mangra în scaunul de vicar
episcopesc la Oradea-mare!»”

Espectorații cu adevărat revol-
 tătoare! — Prelații noștri, va să zică,
 îndată-ce au urcat treapta înaltă a ierar-

chiei, de dragul șovinistilor să se inro-
 leze în rindurile lor, în ceata dușma-
 nilor de moarte al neamului nostru!

A-ți iubi neamul, limba și legea —
 pentru șovinistii kossuthiști însem-
 nează adecă „tradare de patrie” și
 dușmănie în contra nației maghiare!

Adevărați nebuni, căror nu în
 redacții, ci într'o casă de sănătate
 li-ar fi locul mai potrivit.

Agrarii și mercantiliștii.

Asociațiunea agricolă maghiară din
 țară (O. M. G. E.) și-a ținut în zilele
 trecute adunarea generală anuală la Bu-

dapesta, cu care ocaziune au ajuns ea-
 răși la ordinea zilei apostrofările și în-
 vinuirile reciproce dintre „patrioți”.

Presă maghiară reeditează fazele con-
 flictului de astă vară, dintre Peste Lloyd
 și ministrul Darányi, apostrofat pentru

Se știe, că în 16 l. c. tinerimea

un toast ținut la congresul agrarilor din Paris.

Cu această ocazie s'au servit publicului și oare-cari aprecieri asupra rostului agrarismului maghiar, din cari relevăm și noi pe unele.

Pesti Napló laudă „voința“ curentului agrar, de a se întări și impune, dar spune că nu e puțin de a se ridica prin sine, din cauze politico-economico-financiare universale: din cauză că marile puteri fac expediții îndepărtate, cari consumă capitalurile... Și astfel prețurile stagnează.

Magyarország, din contră, de data aceasta atacă violent bursa, care depreciază producțiunea agricolă.

Pornind din considerațiunea că grăul ungar (nu „maghiar“!) „vestit în toată lumea“, abia e cu un crucer mai scump decât cel „de usance“, ajunge să conchidă, că „la bursa ungară sunt situațiuni imposibile, și acest crucer va „sili“ puterea de stat, moralicește, ca „fără întârziere, cu mână de fer să se apuce de regulamentarea bursei“.

Egyetértés vede înălțarea situației agricole a țării în instituirea vămilor, în independența economică a Ungariei de Austria.

Alkotmány, e satisfăcut de tendințele și acțiunea agrară.

Rezultatul pozitiv al adunării Asociațiunii însă este: alegerea comitetului ei, și — depeșă de aderență trimisă lui Meline, fruntașul agrarilor francezi.

Întru cât privește pe speculanți, pe mercantiliști, ei nu sunt tocmai conștenți de „succesele“ agrarilor.

E încă tare ovreul!

Din parte-ne, semnalăm, cât de mult a pătruns curentul agrar, în toate partidele politice maghiare, pregătind astfel o basă economică unitară pentru exclusivismul — maghiar.

Șarlatanii politice.

În săptămânile trecute a fost înmormântarea unui profesor dela liceul din Arad. Puțini vor fi știut că e gr. catolic, lumea îl ținea de un-

gur. Trebuia însă înmormântat după rital gr. catolic și părintele protopresbiter George Telescu, având în vedere persoana defunctului și publicul distins, a ținut să-i dea onorurile cuvenite, drept ce a cerut corul seminarial gr. or. din Arad ca să execute cântările funebrele.

Prea sfințitul episcop Goldiș i-a împlinit cu toată bunăvoința dorința, mai ales că profesorul defunct, Emil Telmányi i-a fost coleg la liceul din Arad. Corul a cântat duioasele melodii funebrele și publicul străin nu joia a admira funebrele noastre.

Samsarii politici dela foșia lui Bánffy, „Magyar Szó“ fac politică și din acest act religios, sau mai bine zis îl exploatează ca să arate dușmănia părintelui Episcop față de tot ce e unguresc. Casul îl descrie astfel, că episcopul s'a năpustit asupra mortului ungar cu seminariștii ca să-i cânte românește „In veci pomenirea lui“ spre scandalizarea publicului maghiar, ear' pe protopopul gr.-cat. George Telescu, care, vezi Doamne, se pregătise cu cazanie ungurescă, îl reglementează episcopul gr.-oriental Iosif Goldiș să nu țină predică și prohod unguresc.

Precum se vede această infamie e scrisă pentru publicul străin, care nici deosebirea nu o știe face între ortodocși și uniți, cu gândul de a agita opinia publică contra episcopului Goldiș.

În Oradea-mare a aranjat tinerimea academică an de an concerte și baluri, și se certa tinerimea între sine în felul ei de a se întrece în ce este bun, frumos și românesc, dar nimărui nu-i pica în minte că sunt puși la cale de oare-cine să facă politică. Acum se exploatează și aceste concerte.

A aranjat adicătele și ăstimp tinerimea un concert, la acel concert a luat parte, între alții, și vicariul episcopesc Vasile Mangra, care n'a făcut alta decât a ascultat concertul și după concert a stat câte va minute cu d-l Iosif Vulcan, Zigre și Duma și după obiceiul său s'a dus de bună vreme acasă.

Și cu ce ne pomenim în cărcă? „Egyetértés“ de Duminică urlă în gura mare, că Mangra și-a început lucrarea de sobol (aknamunka) în Oradea-

mare, unde a pus la cale tinerimea, care îi face ovații și părintele Mangra le ține vorbiri revoltătoare contra maghiarismului și textul discursului îl publică, și discurs nu s'a ținut ca în palmă.

Ear' așa, sug din degete scornituri pe cari le aruncă în fața publicului că, politica numai așa pretinde, ca Mangra să fie considerat în ochii guvernului de existență catilinară.

În ziua instalării șpanului din Arad, archimandritul Augustin Hamsea continuă masa festivă într'un local public în societatea soților săi de principii din societatea maghiară. Edvi Illés László, corespondentul arădan al foilor din Budapesta, se scoală și în prezența archimandritului îl preamărește pe acesta ca și pe-unicul chemat la episcopie și detronează pe episcopul Goldiș ca pe un nevrednic de o episcopie maghiară, ear archimandritul primește grațios acele pocloane. Dar această scenă care genează pe Preacuvioșia sa Hamsea nu apare în foile străine.

Pare o enigmă atâta perversiune și totuși e atât de simplu lucru înțelegerea acestor infamii; în curând o va înțelege și onoratul public și și va face cruce de ce va auzi.

Din România.

Dela Ligă.

Duminecă după amiază a avut loc la Ligă alegerea comitetului secțiunii București.

Votarea s'a început la ora 2 jum. și a durat până la 5 jum. când s'a decis scrutinul.

Au fost proclamați aleși d-nii: Sava Somănescu, Gr. S Boambă, lt. col. Teodoriu, N. Cosăceșcu, col. Bădulescu, M. Răhvitănu Gr. Alexandrescu, I. T. Ghica, V. D. Păun I. Cliniciu.

Vineri comitetul va fi convocat pentru a se procede la alegerea președintelui.

Persoana desemnată ca președinte al secției București este dl Sava Somănescu.

Intrunirea liberalilor.

În vederea deschiderii corpurilor legislative ce se va face Marți, la 15/28 l. c. partidul național-liberal a ținut o întrunire publică, pentru a explica publicului și a indica atitudinea partidului în parlament.

Dl Sturdea, președintele partidului, spune că țara trebuia să fie îngrijorată față cu activitatea actualului guvern condus de dl P. Carp. Sunt trei chestiuni mari, care

trebuie să umplă inimile de neliniște:

Chestia financiară pe care conștient n'o știu rezolva; Instrăinarea având statului, pe care o pregătesc; și descurajarea tinerii care se iese în cetățeni.

Dl G. Palade, vest-jește cu aspectul purtarea față cu țărani, comparând situația actuală a acolora cu cea din epoca 1867.

Dl V. Luscar e primit cu vit aplaud pe cari și-le explică prin revenirea sa marea partidului, din disidența în care a rămas partidul Costinescu.

Mat vorbește dl Aurelian, și intrunirea se strânge în deplină liniște.

Inauguraro.

Luni seara s'a inaugurat cercul de discutații sariștilor, în localul său propriu. Localul este compus din trei saloane frumos mobilate. Reprezentanții tuturor saloanelor din Capitală au luat parte.

Au asistat și d-nii Ion Kalandaru, președintele de onoare al sindicatului, dl Șerlat G. Ghica, directorul general al țării, V. D. Păun, directorul liceului Lazăr, G. Ventura, Francesciu, ziarist italian, etc.

În absența președintelui sindicatului dl Al. Ciurcu, din cauză de boală, dl Gh. Bădulescu, vice-președinte ține următoarea vorbire:

„Ne-am adunat astăzi la o serbare „timă.“

„Modești și obscuri, garda care „ghicim la aplicarea legilor morale și „am ajuns și noi, în sfârșit, să facem „intereseze de soarta noastră pe acelu „cărui soartă zilnic suntem preocupați. „reusit ca sindicatul nostru să fie recu- „cut ca persoană morală.

„Fenomenul este nou, și prin urm- „a fost demu ca să fie obiectul unei „bări familiare.

„În numele sindicatului presei ma- „mesc membrilor onorați pentru distin- „nea ce ne-au făcut prin prezența lor „modesta noastră întrunire, ear col- „pentru energia ce au d-sfășurat pen- „ajunge la scopul socotit ca necesar „de acuma presa română nu va mai „un domiciliu necunoscut“.

La șampanie s'a toastat pentru M. Regele și familia regală; pentru președinta sindicatului, pentru d-nii I. Kalandaru Șerlat Ghica etc.

S'a toastat de asemenea și în m- tatea d-lui P. Macri, ziarist, inițiatorul mării sindicatului Presei.

Nelintrecutul Ciolac, acco apăsător fratele său, a distrat pe asistenți cu moase arif naționale și cântece patri-

Din străinătate.

Politica bisericească în Germania.

Ne aducem aminte, cât târziu făcuseră illo tempore îngânații „politici maghiari la proiectarea și votarea la a legilor politice bisericești. Ci-că ei

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

Cele de pe urmă cuvinte ale bătrânului îmi goniră somnul. Mă așezai la foc și începui a mă gândi. Noaptea întunecoasă într'un loc străin, între oameni străini, vorbele astea neînțelese, în sfârșit cuvântul acela tainic — nervii mei erau foarte atârși.

Peste un ceas resunară în apropiere clopoștii unei troice, care se opri curând la ușă. Eu îmi luai bagajul și eșii afară.

Cerul se mai luminase nițel. Nourii alergau, par'că voiau să se pună mă curând la adăpost. Ploaia stătuse; numai din când în când cădeau pieziș stropi mari — pădurea vlijăia. Un curent rece se ridica întru întimpinarea dimineții.

Bătrânul mă petrecu cu felinarul și, mulțumită acestei împrejurări, putui să-mi ved birjarul. Era un țeran de o înălțime nemăsurată, voinic, spătos, un adevărat uriaș. Fața-i era liniștită, serioasă și cu expresiunea, pe care o întipărește pe unele chipuri o simțire adâncă și gânduri grele, posomorite. Ochiul priviau liniștit, sigur și serios.

Drept să spun, acuma-mi veni gândul să dau drumul namilei de birjar și să rămân peste noapte la moșneag — dar numai

o clipă. Îmi pipăii revolverul și mă așezai în trăsură. Birjarul așeză pătura și se sui pe capră.

— Ascultă, ucigașule — mai zise bătrânul — deschide-ți ochii! știi singur...

— Știu! — răspuse el și ne perdurăm în întunerecul nopții.

Încă mai licăria prin întunerec câteva lumini din bordeele împărățiate, pe dinaintea cărora treceam ca fulgerul; se puteau deosebi mormanele negre ale pădurei întunecoase; în sfârșit și cea de pe urmă clădire locuită rămase în urma noastră și nu ne mai înconjură nimic alt-ceva decât noaptea neagră, neprietenoasă.

Căi alergau cu pași măsurati, dar iuți și ne apropiau cu fie-care clipă de stânca aceea blăstămată; dar tot mai erau până acolo ca la vr'o cinci verste de drum și eu aveam vreme destulă, ca să-mi judec starea. Precum se întâmplă de obicei în asemenea împrejurări, îmi recunoșteam seriozitatea situației în toată linpeziciunea. Îmi aduseseră aminte de chipurile oamenilor, ale acolor „păseri de pradă“ cari mă urmăreau de atâta vreme într'un chip așa de băstător la ochi, de negustorul acela tainic, care-i însoția și ajungea la încheierea, că, fără îndoială, la stânca aceea mă așteaptă o primejdie. Numai rolul, pe care-l va juca în primejdia asta birjarul meu, era încă o enigmă pentru mine.

Enigma asta însă avea să fie deslegată în curând. În zarea ceva mai luminată, dar totuși destul de întunecoasă, putui vedea un lanț de dealuri, în vârful cărora foșnia pădurea și la picioarele cărora gălăgia un riu. Într'un loc se ridica în văzduh o stâncă mare, negricioasă — aceasta era „Degetul dracului“.

Drumul, duc a de-alungul malului înalt al riuului în munți. Lângă „Degetul dracului“, drumul se depărta puțin de dealuri, pentru-că acolo era o văgăună și apuca pe un teren mai slobod. Acesta era locul cel mai primejdios, vestit prin mai multe fapte rele de ale cavalerilor nopților siberiene. Drumul îngust, pietros, nu îngăduia un mers iute și tufsurile dese dela marginea drumului te împedecau de a-ți da seama de mai înainte de un atac. Ne apropiam acum de văgăuna asta.

„Degetul dracului“ arăta tot mai aproape asupra noastră, crescând mereu în înălțime, câtând țintă în văzduhul întunecos. Nourii treceau în zbor peste dnasul și păreau a-l atinge vîrfuri.

Căi mergeau mai încet, calul dela h'ube călca cu băgare de seamă pe potecă. Prăștierii se îndesau în hube și sfârșiau de frică. Clopoștii sunau neregulat și sunetul lor încet, resunând pe luciul riuului, se revârșea trist în depărtare și pieria în zarea întinsă.

Deodată căi se opriră. Clopoștii resunară într'un ton discordant, apoi tăc. Eu mă sculai. Pe drumul dintre întunecate, ceva negru mișca. Tufele păreau a fi căpătat viață.

Viziutul oprise căi la timp; scărăm de un atac din lături, dar și în această situație noastră era critică. Pe îngustimea drumului era cu neputință întors sau de cărmuit în lături. Eu deja să trag un foc la întâmplare, dar oprii deodată.

Trupul nemăsurat al birjarului se sculase în picioare pe capră, îmi văzvedea către tufă și către drum. Ușor se ridicase, îmi întinse mie hățurile dădu jos de pe capră.

— Stat! — zise el — nu trage!

Vorbii liniștit și cu un ton, fără voie trebuia să-i te supui.

Eu nici nu mă gândeam să mă trivesc lui — bănușala mea despre dispăruse. Apucai hățurile, ear urmas apropiă de tufe. Căi deștept, urmaș sine pe stăpânul lor, care mergea

După: Vladimir Korolov

(Va urma).

Doamna. — să țină pas cu gîntile culte...
 proiectul de lege al centrului despre...
 Bătă dar, că reprezentanții celor mai...
 Bătă dar, că reprezentanții celor mai...
 Bătă dar, că reprezentanții celor mai...

secuțiune a Evreilor, este înfloritor în Ro-
 mania. De re laboretur! Nu era mult mai
 practică și mai just să dai concluziuni în
 urma unei anchete la fața locului, decât să
 reînălțămăcești o frasă două din epistola mea?
 „Nu-mi simț o autoritate suficientă —
 zic d-ta ca să mă încerc cu o misiune
 așa de gravă“ (de a face ancheta ce ți-am
 propus) și ai avut, domnul meu, autoritatea
 suficientă ca să adresezi întregii națiuni ro-
 mâne, întemeiat pe simple calomnii, regre-
 tabilele acușărilor din apelurile domniei
 tale?
 Încă odată, eu sper că sângele d-tale
 de francez de latin, te va îndemna să arzi
 Românilor măcar o parte din acea simpatie
 ce o cheatăiești, cu atîta prisosință, pentru
 calomniatorii săi.
 În asta speranță, te rog să primești
 asigurarea celor mai distinse sentimente.

Puterilor, pe când lordul Derby era de opi-
 niune, că o asemenea procedare violentă ar
 putea din contra produce o iritațiune la Con-
 stantinopol, o rea impresiune și un simț-
 ment de alarmă generală în Europa.
 (Va urma).
Spicouri din presa maghiară.
 Cine-l de vină? Sub acest titlu „Ma-
 gyar Szó“, eărăși vede umbra lui Széll —
 umbra lui Banco — ce persecută pe baro-
 nul Bánffy, — până și în... Bohemia.
 Adică: dacă Cehii tineri cer să discute
 și ei căsătoria moștenitorului, în dieta din
 Praga, — Széll e de vină.
 Dar' cum și pentru-ee, nu ne explică
 șiretul fost prim-ministru. Destul că de
 vină!
 Că boxerii nu se dau bătăuți, tot Széll
 va fi de vină.
 Dar' că scrie Bánffy de astea, cine să
 fie oare de vină?
 Nu tocmai el, săracul!

— a încetat din viață în 24 l. c. n. în
 Gherla în vîrstă de 25 ani.
 Fie-le țarina ușoară!
 Noul deputat al Beiușului. Mandatul
 dela Beiuș, rămas vacant prin moartea lui
 Beöthy Algreen, își are nou stăpîn. Marti
 (27 l. c.) s'a ținut alegerea. Au fost doi
 candidați: Gajáry Ödön, guvernamental, și
 Szokoly Tamás, kossuthist. Alea a fost Ga-
 járy cu 1200 voturi față de 260 ale lui
 Szokoly.
 Sporirea armatei rusești. Cu
 data de 26 l. c. n. se telegrafează din
 Petersburg, că ministrul de război
 va spori în anul viitor armata rusă
 cu 2 noi corpuri de armată.
 Un vestit profesor dela universitatea
 din Halle (Germania), Willibald Beyschlag,
 a reposat acolo în vîrstă de 78 ani.
 Bandiții bulgari. În zilele trecute s'a
 dat în Bulgaria de urma unei mari bande
 de hoți bulgari foarte primejdioși. Capul
 bandei este un înalt funcționar de poliție,
 ear cei-lalți bandiți sunt: doi ofițeri de
 gendarmerie și toți detectivii din Bulgaria.
 — Ciudată țeară!

Răspuns dlui Trarieux.

La scrisoarea adresată dlui V. A. Ure-
 publica și de noi, veteranul naționa-
 răspunde în „Ap. N.“ următoarele:
 Domnul meu în primul loc o expli-
 e și probabil că epistola d-tale s'a cru-
 în cale cu a mea. Nu era de lipsă ca o
 de Oveu să ți trimită „Apărarea Na-
 țală“ cu scrisoarea mea, căci, deși era o
 solă deschisă, îmi cunoșteam eu obligați-
 morală de a ți o adresa și direct acea
 solă.
 Mă bucur apoi, că ai păstrat, cum zici,
 broșurile ce ți am oferit la Bru-
 ca să te luminez asupra persecuți-
 de care se plîng Românil din Transil-
 și din Banat. R. gret însă că ele nici
 astăzi nu și-au ajuns scopul, deoarece-
 căndu-te că ești de principii celui mai
 respect al dreptului naționalităților
 și putînd fi bine informat, din căr-
 primite, despre persecuțiunile reale ce
 Românil din Ungaria, d-ta nici până
 azi, precum rezultă din epistola d-tale.
 te ai putut decide să ți ridici vocea în
 țara a 3 și jumătate milioane de frați
 și, ca să justifici asemenea procedere.
 când pe simple informațiuni false, că
 nația persecută mai rău decît în evul
 cele câteva sute de mii de jidani ne-
 crețonți, te ridici în apărătorul acestor
 jidani, fără măcar să fi făcut o prealabilă
 anchetă asupra acestor, — d-ta și astăzi
 cărei că nu ai dreptul, nici măcar din
 punct de vedere umanitar, să pledezi cauza
 lor d-tale latin din Ungaria! Domnia ta
 nu are nici un titlu care să te autorizeze
 să cere Austro Ungariei (nu, ești în eroare:
 mai Ungariei), de-a renunța la drepturi de
 suveranitate, ori-cît mi-s'ar pără mie de
 scutabile acele drepturi.

Partea literară
ZECE MAIU
 CUVÎNTĂRE
 de
 D. A. STURDZA,
 Membru al Academiei Române.
 (Continuare).
 Cinci zile după înmînarea acestui me-
 moriu ambasadorului rusesc din Viena, care
 se pornia cu dînsul la Varșovia, lordul
 Derby trimitea, în 30 August (11 Sept.),
 ambasadorului Angliei la Constantinopol ba-
 sele negociațiunii, comunicate la Londra
 comitelui Șuvailoff. Aceste baze erau: „Statu
 quo general, cuprinzînd Serbia și Munte-
 negrul, reforme administrative în sensul unei
 autonomii locale pentru Bosnia și Herțego-
 vina, garanții pentru viitor în contra unei
 rele administrațiuni în Bulgaria, inadmisibi-
 litatea a ori ce modificări a tractatului de
 Paris, defavorabile Serbiei, precum și a
 ocupării cetăților sârbești sau a depunerii
 principelui Milan“.
 Aceste din urmă puncte erau anume
 înscrise între condițiunile de pace trimise
 de Turcia, ca răspuns la mediațiunea adre-
 sată de Serbia, Puterilor garante.

ȘOAPTE
 Nostalgie.
 Este vr'un suflet omenesc, care earna
 ar jeli tot altă de adînc pe morții săi, ca'n
 primăvara caldă, înduioșătoare, când toată na-
 tură se deșteaptă la viață și fericire nouă...
 Când flori, paseri, vâlcele și tufisuri, încep a
 ne reaminti pe cel pierdut! Paserile ciripesc:
 „Il strigăm pe el!“ Tufișul șoptește: „Unde
 este el, unde?“ Glasul păsărilor cântă: „Pe
 aici trecea de obicei“... Tot firicelul de earbă,
 tot fluturul, toată priveghitoarea prin cântul
 ei, transportă ochii nostri plini de lacrimi
 în trecutul agitat, plin de durere și plăcere
 — în zilele, când aveam aceea ce astăzi jelim;
 și în durerea noastră nemângăiată, ni-se par
 de mii de ori mai frumoase de cum au fost.
 — Sunt oameni — ah! fericite de ei!
 pe cari timpul îi învață o uita, pe cari eve-
 nimentele vieții zilnice îi abstrag cu totul
 din brațele durerii, ear figura celui pierdut
 dispăre ca o umbră. Este cineva, care să nu
 se fi revoltat contra uitării usuratică a oame-
 nilor? Care să nu vadă cu mânie, cât de
 curînd ocupă vii locul celor pierduți? —
 Oare de ce mă ocup atîta de morți?
 Dumne-eeu n'a chemat încă la sine pe ni-
 meni din iubii mei; deși am și eu morți,
 dar aceia nu dorm sub pămîntul mut, ei sunt
 îngropați în adîncul inimii mele.
 Helene Matters.

Beuturii Chinezilor. Toată lumea știe,
 că beutura cea mai plăcută a Chinezilor e
 ceaiul. Dar' ce mai beau ei? Berea n'o cu-
 nosc, nici vestita bere bavareză, care a cu-
 cerit lumea întreagă și a străbătut prin toate
 țările, n'a putut să treacă dincolo de zidul
 chinez. Atât de mult nu s'au avîntat Chi-
 nezii, ca să bea bere ca Europeanii, deși între
 beuturi, berea e mai puțin stricăcioasă să-
 nătășii. Lor le lipsește însă nu numai berea,
 dar' și vinul. Pe unele dealuri, în câteva țin-
 turali ale Chinei, se cultivă viță de vie, dar'
 Chinezii mîncă toți strugurii și nu voiesc
 să știe de vin. De obicei Chinezii beau pe
 lângă ceaiul, apă de orez, o samă răcită și
 lungită cu oțet. Rachiul însă, afurisitul ra-
 chiu, e și la ei beutură de toate zilele. Ei
 își pregătesc un fel de rachiul mai moale de
 orez și altul mai tare de mei. Pe acesta
 îl beau fierbinte. Ca beutură adevărată im-
 bălătoare au opiu. Precum se vede, și în
 beuturi se deosebesc Chinezii de Europeanii,
 și dacă se asemănă cu noi în ceva, e nu-
 mai în faptul, că și ei ca și noi — nu prea
 beau apă.

Dar' în numele Dumnezului creștinilor.
 și al jidanilor, dacă ți place mai bine)
 te și-a cerut vre odată să pledezi aseme-
 na cauză?

Cabinetul Angliei trimise și la Viena
 textul baselor de pacificare.
 Ambasadorul Angliei la Viena, Sir A.
 Buchanan, relatează în 31 August (12 Sept.)
 opiniunea comitelui Andrássy asupra lor.
 Comitele zicea: „că punctele privitoare la
 Serbia vor fi primite de toate puterile, că
 în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina,
 reformele din nota din Decembrie, primite
 de toate Puterile și acum din nou de Rusia
 la Reichstadt, asigură acestor două provincii
 mai multe avantaje decît autonomia, și că
 în contra reformelor pentru Bulgaria se poate
 obiecta, că ele ar da Porții argumente pen-
 tru a refusa întreaga propunere“.

Noutăți
 Arad, 28 Noemvrie n. 1900.
Monarhul în Budapesta. Luni, în
 26 l. c., Majestatea Sa Monarhul s'a
 întors eărăși între Unguri. La orele 6
 dimineața a sosit în Budapesta, unde a
 dat audiențe generale, ear' după amiază
 un prînz pentru 20 persoane.
 Darul unui ministru. Foile maghiare
 publică știrea, că ministrul urguresc de a-
 griculură Darányi a dăruit reuniunii ma-
 ghiare „Crucea roșie“ 40.000 coroane, din
 ale căror camete să fie ajutozați și îngrijiți
 în spitalul acestei reuniuni funcționarii să-
 racii din ministerul agriculturii.

Citiți
„Vatra părăsită“
 de
 Ioan Slavici.
 Cea mai nouă scriere a distinsului
 nostru literat.
 Se poate comanda la administrația
 „Tribunet Poporului“, Arad.
 Prețul unui exemplar 75 cr.

Când au cerut frații mei români din
 țara altceva decît dreptul lor, de a trăi
 Români, supuși credincioși Ungariei, drep-
 de a-și conserva limba și religionea lor
 de a nu fi persecutați, aruncați prin tem-
 ni, pentru că țin să și conserve individuali-
 tatea națională fără să sîrbească în nimica
 dreptul de suveranitate al Ungariei? Și ea-
 și, când am obligat noi Românil pe Oveu
 cu atît mai mult, când i-am persecutat,
 să renunțe la limba și individualitatea
 națională? Când ne-am amestecat vr'o-
 ni în cultul, ori în administrațiunea cul-
 tură lor? Luat-am noi copiii jidanilor în
 „adovovuri“ (sale de asil), cum fac Ma-
 garii cu fiii și fiicele Românilor, ca să-i
 „naționalizăm“? Frații d-tale latin din Ro-
 mania nu au de lipsă să le stimulezi zelul
 pentru defenșă dreptului superior de civili-
 zatiune și de fraternitate umană, dar' ce să
 zicem noi de zelul d-tale, de a apăra pe
 ceilalți nesupărați în România, pe când și
 tu ai continuat de a declara că nu poți să-ți
 ridici vocea elocuentă în favoarea latinilor
 adevărați împilați și maltratați din Un-
 garia?

Reiese însă din raportul lui Sir A.
 Buchanan că comitele Andrássy a propus
 cu această ocaziune „întrebunțarea forței“
 în contra Porții prin o demonstrațiune na-
 vală la Constantinopol“.
 Odată deschise, negocierile își urmară
 cursul lor.
 În 1 (13) Septembrie comitele Șuvailoff,
 ambasadorul Rusiei la Londra, cominică
 lordului Derby următoarele propuneri ale
 Principelui Gorciacow: „Puterile să insiste
 asupra unui armistițiu imediat, fără a per-
 mite Porții să mai pună înainte vre-o con-
 dițiune, căci întîia datorie a Puterilor este
 de a face să înceteze vîrsarea de sânge,
 statu quo înainte de război pentru Serbia
 și Muntenegru, concesii teritoriale inevi-
 tabile pentru Muntenegru, concesii libe-
 rale în favoarea autonomiei locale și admi-
 nistrative în Bosnia și Herțegovina, impuse
 Porții categoric, demnitatea Europei netre-
 buind să admită de a se mulțumi cu pro-
 misiuni, continuu eludate de Poartă“.

Ultime știri.
Burii continuă lupta.
 Londra, 27 Noemvrie. Luit „Stan-
 dard“ i-se raportează din Pretoria, că
 Burii aproape pretutindeni în Transvaal
 și în Oranje desvoltă o mare activitate.
 Se zice, că generalii buri Botha și Vil-
 joen au reluat planul vechiu de luptă,
 de-a transpune cîmpul de război mai
 ales la granițele Caplandului, fiind de
 credința, că acolo sunt mai mulți ne-
 mulțumiți indigenți, cari la cel mai mic
 îndemn sunt gata să înceapă războirea.

Asupra punctului întîiu, guvernul ru-
 sesc observa: „că el are luată o hotărîre
 nelăsturabilă și că el speră, că nu va fi
 silit să păsească singur în contra Turcilor,
 starea de lucruri din imperiul otoman și
 vocea opiniunii publice impunînd Rusiei de
 a pune capăt ororilor insurecțiunii și răs-
 boiului“.
 În 14 (26) Septembrie Ru ia făcea
 propuneri nouă la Viena și la Londra, și
 anume ca, în cas de refus al condițiunilor
 de împăciuire din partea Porții, să se ocupe
 Bosnia de către Austria și Bulgaria de către
 Rusia, ear flotele unite să intre în Bosfor.
 Cabinetul rusesc credea, că această ame-
 nințare va sili Poarta a primi condiții ile

în epistola mea deschisă eu nu ți vor-
 de antisemitismul Românilor. Desigur,
 că o mișcare în România, numească-se
 cum vești poți. Vă pot asigura însă, că
 nu este o mișcare a unei rase contra
 alt rase, ci o simplă mișcare de apărare
 națională pe calea economică. Ți am oferit
 broșurile de a pură veni însuși, să te con-
 vină de visu, căt de infame informațiuni
 au dat asupra pretinselor prigoniri ce ar
 suferind jidanii în România. În loc de a
 face această anchetă, d-ta declară, că din
 unele pasaje din epistola mea te con-
 vină, că antisemitismul, în înțeles de per-

Alegere de preot. Duminecă s'a ținut
 alegerea de preot în comuna frunțasă din
 ținutul aradului, Micălaca. A fost ales tîn-
 rul absolvent de teologie Ioan Morariu.
 Necrolog. Ni-se anunță următoarele
 știri triste:
 — Dr. Ioan Nemeș, avocat, a repo-
 sat Duminecă la amiază în Sibiu și s'a
 înmormîntat ieri (27 l. c. n.) după amiază.
 — Emilia Ramonczai născută Nemeș,
 soția dlui avocat Dr. V. Ramonczai și
 fiica dlui A. Nemeș, jude reg. în pensie,

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
 Red. răspuns: Ioan Russu Șirianu.

Editor: Aurel Popovici Barcianu.
 Red. răspuns: Ioan Russu Șirianu.

Din public.

Inaugurarea de stabiliment medical.

In nou arangeatul meu stabiliment medical, cu aparate usitate in cura naturala, se vor practica urmatoarele metode de lecuire:

Cură de apă rece: sub conducere de specialisti exercitați in mănuierea tuturor aparatelor moderne, persoane aplicate până acum in sanatoriu. 15 bilete 6 fl. 1 bilet 50 cr. (Clientii cu bilet de abonament nu vor plăti nici o taxă pentru îngrijirea medicală).

Băi electrică: pentru vindecarea reumatismului, podagrei, boalelor de nervi, audațiunii, boalelor de sânge, pentru vindecarea grăsimii, boalei de rinichi și anemiei. 15 bilete 15 fl., un bilet 1 fl. 20 cr. (Aici se cuprinde și cura de apă rece necesară). Cel cu boala de inimă o pot folosi fără pericol. Bolnavii neapți pentru această cură vor fi refuzați.

Băi maure: pentru boale femeiești, anemie și reumatism. 15 bilete 15 fl., 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Băi de pucioasă: pentru boale de inimă, nervoase și organice, inimă îngrăsată, vasele de sânge încropate, lenevirea intestinelor, anemie, nervozitate și boale de femei. 15 bilete 16 fl. 1 bilet 1 fl. 25 cr.

Băi de sare: pentru casuri mai puțin grele de boalele amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 11 fl. 1 bilet 80 cr.

Băi de sare sulfuroase: pentru casurile mai grave de boale amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 18 fl. 1 bilet 1 fl. 40 cr. (Băile sulfuroase vor putea fi urmate numai de la 20 luna curentă).

Băi electrice. Băi feradice și galvanice: pentru nervozitate, slăbire de nervi, ipocondrie, isterie, tremurat de bătrânețe, vitastancz, și lecuirea morfinismului. 15 bilete 15 fl. 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Inhalatii: in camera de inhalatii, contra boalelor de gat și de plaman. 15 bilete 9 fl., 1 bilet 75 cr.

Gimnastica svedeză pentru copii, contra ingustimii pieptului, boalei de cord și cocoase; pentru grăsimia cordului, boale de intestine și ficat, boale de inimă orga-

nice și slăbire generală. Taxa lunară dela 10 fl. in sus, după gravitatea cazului.

Masaje și electromasaje: 1 bilet 50 cr. respective 1 fl., fle-care bolnav poate fi tratat după indicațiunile medicului său sau ale mele. Ori-ce faptuire se întâmplă sub personala mea supraveghere.

Stabilimentul e deschis dela orele 6 dimineața până la 7 seara; ordinațiunii dim. orcle 8-9, d. am. 2-4.

Dr. HECHT,

Arad, Strada Zrinyi (fostă Sziget) No. 3. (Intrare in stradă vis-à-vis de Teatru, între prăvăliile Maresch și Szabó). Telefon 270.

Calendar pe anul 1901

s'a pus sub presă

și va apare curând în editura

Tipografie Diecesane

(Arad).

Material foarte variat cuprinzând:

Literatură,

istorie,

afaceri bisericești,

parte economică,

têrgurile,

povești de tot felul

și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: *portretul P. S. Sale Episcopului Goldiș.* —

Dintre tablourile dela instalare, Prea Sfinții Episcopi Popea și Goldis pe pragul bisericii (îmbrăcați în ornate), 8 chipuri cu călăreții și mulțimea mare dela instalare; biserica rom. ort. din Oradea (2 chipuri: exteriorul și interiorul bisericii!), mănăstirea din Gaiu etc. etc.

— *Toate pe hârtie fină, încât ori care se va pute pune în ramă.* —

Prețul calendarului va fi moderat, ca și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din aceste calendare, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . Cor. 20.—

Pe 1/2 an . . . . . „ 10.—

Pe 1/4 an . . . . . „ 5.—

Pe o lună . . . . . „ 2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care incepe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este in interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că a eșit de sub tipar Geografia comitatului Arad, de învățătorul Damaschin Medre, — manual cu mai multe chărți geografice întocmit pentru clasele III. IV. și școlilor populare, și aprobat de Ven. Consistor aradan.

Se poate procura de la Administrațiunea „Tribunei Poporului“ din Arad. Prețul 35 cr. plus 5 cr. port postal.

Tipografia „Tribuna Poporului“ arangiată fiind cu material nou primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri
Invitări la nunta,	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice — — — — —	„	—70 „
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul — — — — —	„	1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	„	2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	„	—80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	„	2.— „
6.) „Principiile politiceii“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	„	4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor in Brașov. — — — — —	„	2.50 „
8.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului — — — — —	„	1.20 „
	„	1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secu, a născ. Truția — — — — —	„	1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	„	1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	„	3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	„	1.60 „
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	„	5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	„	1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilohelm Niemandz — — — — —	„	1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și srbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, picesne și un adaus de cantece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comande să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.